

[பேரவைத் தலைவர்] [1987 நவம்பர் 9]

அன்னார்களின் மறைவு குறித்து, அவர்களை இழந்து விட்ட குடும்பத்தினர்களுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் இரங்கலையும் இப்பேரவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இயற்கை எய்தியவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் திரு. சரண்சிங் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அலைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சிங்கக்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“இந்திய சுதந்திரப் போரில் பங்கு கொண்ட மூத்த மதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவரும், விவசாயி மற்றும் சிறப்பிக்கப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபட்டவரும், இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதம அமைச்சருமான திரு. சரண் சிங் அவர்கள் 29-5-1987 ஆம் நாளன்று மறைந்த துயரச் செய்தி கேட்டு இப்பேரவை வருந்துகிறது.

அன்னாரின் குடும்பத்தினர்களுக்கு தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் இப்பேரவை தெரிவிக்கிறது.”

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமரும், லோக் தள கட்சியினுடைய தலைவரும், இந்தியாவின் முதுபெரும் தலைவர்களிலே ஒருவராகத் திகழ்ந்தவருமாகிய திரு. சரண்சிங் தம்மைய 85-வது வயதில் மே திங்கள் இறுதியில் இயற்கை எய்தினார்கள் என்ற சங்கச் செய்தி அனைவரையும் துயரத்தில் ஆழ்த்திற்று என்பதை நாம் நன்றி அறிவோம்.

அவர் மிகமிக சாதாரணமான ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திலே தோன்றி படிப்படியாக உழைப்பால் வளர்ந்து எல்லோருடைய அன்பையும் வரவணைப்பையும் பெற்று இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்ததொரு இடத்தைப் பெற்றவர் அவர் என்பதை நாம் நன்றி

1987 நவம்பர் 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிவோம். கல்வி பெற வசதிகள் அதிகம் இல்லாதிருந்த அந்தக் காலத்தில், அதுவும் 1910 வது ஆண்டுக் கணக்குப்படி இந்தியாவிலே எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் நூற்றுக்கு 5 பேர்கள்தான் என்று சொல்லத்தக்க அந்தக் காலத்தில், அதுவும் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிறவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து கொள்வதிலே ஈடுபடாத காலத்திலே, அக்கறையற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலே, உத்தரப்பிரதேசத்தினுடைய ஒரு சிற்றூரிலே, சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்திலே தோன்றிய திரு. சரண்சிங் படிப்பிலே மிக ஆர்வம் கொண்டு இருந்தார். அவர்கள் ஆக்ரா பல்கலைக் கழகத்திலே எம்.ஏ. வரையிலும் படித்து, எம்.ஏ. வரையிலும் படித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், வழக்கறிஞர் ஆவதற்காகச் சட்டப் படிப்பையும் படித்து, பிறகு வழக்கறிஞர் தொழிலிலும் சிறப்பாக ஈடுபடத்தக்க அளவுக்கு தம்முடைய அறிவுத் திறனையும் ஆற்றல் திறனையும் உயர்த்தி, அதன்மூலமாக சிறந்த தொரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார்கள்.

அவர்கள் 1929-வது ஆண்டு அரசியலிலே தீவிரமாக ஈடுபடத் தொடங்கி, அந்த ஆண்டில் இந்திய தேசியக் காங்கிரசில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, அப்பொழுது நடைபெற்ற பல்வேறு போராட்டங்களிலே கலந்து கொண்டு சிறை செல்கின்ற அத்தகைய தியாகத்தையும் செய்தார்கள்.

1935-வது ஆண்டில் உத்தரப்பிரதேசத்தினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராக அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார்கள். அப்போது கோவிந்த வல்லப பந்த் அவர்கள் உத்தரப்பிரதேசத்தினுடைய முதல்வராக ஆன அந்த அமைச்சரவையில், அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, 1946-லிருந்து 1951-வது ஆண்டுவரையில் பாராளுமன்ற செயலாளர் பதவியினை வகிச்சுக் கின்ற பெருமையையும் பெற்று விளங்கினார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

திரு. சரண்சிங் அவர்கள் அரசியலில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டு, அந்தப் பகுதிகளில் வாழுகின்ற மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல் உத்தரப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற வேளாண் பெருங்குடி மக்களுடைய நல்வாழ்வு கருதி, அவர்களுடைய மேம்பாடு கருதி, பல்வேறு வகையான பிரச்சினைகளில்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 9]

ஈடுபட்டு அந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் தீர்க்கின்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட பல போராட்டங்களில் எல்லாம் ஈடுபட்டு, அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கின்ற பல்வேறு முயற்சிகளிலேயும் வெற்றிபெற்று, சிறப்பாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

பிறகு, 1967-வது ஆண்டு உத்தரப் பிரதேசத்தில் திரு. சி. பி. குட்தா முதலமைச்சராகி, அவர்கள் தலைமையின்கீழ் அமைச்சரவை அமைக்கப்பட்டபோது அதை எதிர்த்து, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து விலகி, மற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஒரு தனிக் கட்சியை அமைத்து, 2, 3 மாதங்களிலேயே முதலமைச்சர் ஆகின்ற சூழ்நிலையை அவர்கள் பெற்றார்கள். அதுவும், சிலபல மாதங்கள்தான் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற தன்மையில் அமைந்திருந்தது. ஆக, மறுபடியும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நிலவவேண்டிய நெருக்கடி வந்தது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அப்போது ஜன் காங்கிரஸ் என்கின்ற ஒரு புதிய அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்த அமைப்பின் மூலம் முதலமைச்சராக ஆகி, சிலபல மாதங்கள் ஆட்சி நடத்தி வந்தார்கள். அதன் பிறகு பெரும்பான்மை வலிவு இல்லாத கார்ணத்தால் விட்டுவிட வேண்டிய அவசியம் வந்தது.

அதற்குப் பிறகு ஓராண்டு காலம் கழித்து, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி முடிந்து, பாரதிய கிரந்த் தன் என்கின்ற ஒரு கட்சியை அவர்கள் தொடங்கினார்கள். அதன் மூலம், 1970 பிப்ரவரி முதல் திரு. சரண் சிங் அவர்கள் மீண்டும் உத்தரப் பிரதேசத்தினுடைய முதல்வர் ஆனார்கள். ஆனால் சிலபல மாதங்கள்தான் முதலமைச்சராக இருக்க முடிந்தது. அதன் பிறகு மறுபடியும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அவர்கள் மறுபடியும் பதவியிலிருந்து இறங்கி, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு தன்மை ஏற்பட்டது.

அதன் பிறகு 1974-ல் பாரதிய லோக் தன் கட்சியைத் தலியாகத் தொடங்கி, அதனுடைய தலைவரானார். 1977-ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் வென்றார். பிறகு பல கட்சிகள் ஒன்றாக இணைந்து 'ஜனதா' உருவானபோது ஜனதா அமைச்சரவையிலே

1987 நவம்பர் 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர் துணைப் பிரதமர் பதவி ஏற்றார் என்பதை இங்குள்ள பலரும் நன்கு அறிவார்கள். 1979 வரையிலும் துணைப் பிரதமராக இருந்து, அப்போதிருந்த அரசியல் நெருக்கடி சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, 1979-லே இந்தியாவினுடைய பிரதமராக ஆகின்ற ஒரு சூழ்நிலையைப் பெற்று, பிரதமராகவும் ஆனார். 1979 ஆகஸ்டில் பிரதமராகி ஜனவரி வரை பிரதமராக இருக்கக்கூடிய தன்மை ஏற்பட்டாலும் கூட, ஒரு காபந்து சர்க்காரில் இந்தியாவினுடைய பிரதமராக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட, அரசியலில் விடாப்பிடியாக இருந்து, தான் பிடித்த பிடிவாதத்தினுடைய அடிப்படையிலே கூடியங்களைச் சாதிக்கின்ற தன்மையில் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை அமைந்திருந்த தன்மையினை நாம் கான்கிறோம். ஆகவே, அவர்களிடத்திலே மிக ஏழ்மையான வாழ்வு இருந்ததை யாவரும் கான முடிந்தது. ஒரு படாடோப மூற்ற அடம்பரமற்ற நிலைமையில் எந்த ஒரு பணியை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதனுடைய உண்மையான நோக்கத்தின் அடிப்படையில், கனக்கு எது கரி என்று படுகிறதோ அதை நிறைவேற்று வதிலே கண்ணாங்குத்துமாக இருந்து, முனைப்பு உள்ளத்தோடு இருந்து பாடுபட்டு வந்தார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

அது மட்டுமல்ல. அவர் பொருளாதாரத் துறை பற்றியும், பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றியும், விவசாயத் துறை பற்றியும், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் பற்றியும் பல புத்தகங்களை எழுதி நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறார்.

அப்படிப் பல்வேறு வகைகளிலேயும் நாட்டுத் தொண்டாற்றிய ஒரு மாபெரும் தலைவர் அவர். எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்க அளவுக்கும் எல்லோராலும் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கும் இருந்தவர் அவர். பல்வேறு சமயங்களிலே அவர் மாறுபடாத கட்சிகளே இல்லை என்ற அளவுக்கு இருந்தாலும், பல்வேறு கட்சிகளின் தலைவர்களிடத்திலே இருந்து அவர் வேறுபட்டு, முரண்பட்டு விளங்கினார் என்றாலும் கூட எல்லோருடைய மதிப்பும், எல்லோருடைய பாராட்டிலும் அவருக்குக் கிடைக்கத்தக்க அளவுக்கு அவருடைய கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து நடைமுறைப்படுத்துவதிலே ஒரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 நவம்பர் 9]

சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள் விளங்கினார்கள். ஆகவே அந்த வகையில் அவர் இந்தியாவில் விளங்கிய முதுபெரும் தலைவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார் என்ற முறையில் அவருடைய மறைவால், இந்தியாவுக்கு அணி செய்து வந்த பல்வேறு சிறந்த தலைவர்களில் ஒருவர் மறைந்தார் என்ற முறையில்தான் அனைவரும் துக்கத்தையும், துயரத்தையும் தாங்கவேண்டிய தன்மை ஏற்பட்டது. அந்த வகையிலேதான் இந்த அவையும் இரங்கல் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் ஆளும் கட்சியான அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பாகவும் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

* திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னாள் பிரதமர் உயர்திரு சரண்சிங் அவர்களின் மறைவு குறித்து அவையின் மன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை வரிமொழிந்து நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். உத்தரப்பிரதேசத்தில் மீரட் மாவட்டத்தில் நூப்பூர் என்ற கிராமத்தில் 1902 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 23-ல் திரு. சரண்சிங் அவர்கள் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்கள். 1925-ல் திருமதி காயக்கிரிகேவி அவர்களை அவர் மணம் புரிந்தார். அரசியலிலே அவருடைய முறைவு காங்கிரஸ் இயக்கக்கலேகான் என்றாலும் அகிலே நீண்ட நெடிய காலம் அவரால் இருக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு பல கட்சிகளை அவர் துவக்க வேண்டிய நேரத்தில்கூட அவருடைய மிகப் பெரிய கொள்கையாகிய விவசாயிகளுக்குப் பனர்வாழ்வு ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்பதிலே மிகவும் அக்கறையாக இருந்தார்.

சுதந்திரப் போராட்டத்திலே ஈடுபடக்கூடிய வார்ப்பு அவருக்கு இருந்தது. அவர் ரெண்டு மறை உத்தரப் பிரதேசத்தி னுடைய முதல்வராக இருக்கின்றபோது குடியரசுத் தலைவர் உயர்திரு பிரகடனப் படுக்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட் டிருக்கிறது. அதமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு மன்னவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அவர் தன்னுடைய கொள்கையிலே மட்டுமல்ல,

1987 நவம்பர் 9] [திருமதி டி. யசோதா]

தான் எண்ணுகிற எண்ணத்திலே கூட விடாப்பிடியாக இருந்தவர். இந்தியாவினுடைய பிரதமராக வேண்டும் என்ற நிலையிலே அவர் பிரதமராக ஆனது மட்டுமல்ல; அதிலே தொடர்ந்து இருக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது தேர்தல் நடைபெறுகிற வரையில் அதாவது 1980 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் நடைபெறுகிற வரையில் இடைக்கால அரசின் பிரதமராக அவர் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

சரண்சிங் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் பஞ்சாபிலே நடைபெற்ற பயங்கரவாதத்தை மிகக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தவர். அதனால்தான் தீவிரவாதிகளின் பட்டியலிலே அவருடைய பெயரும் இடம் பெற்றிருந்தது என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்வோம். அதுமட்டுமல்ல; சரண்சிங் அவர்கள் புத்தகப் பிரியர். பொருளாதாரம், விவசாயம் பற்றிய பல புத்தகங்களை அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

கடைசியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சரண்சிங் அவர்கள் ஆரிய சமাজத்தினுடைய கொள்கைகளைக் கடைசி வரையில் மதிக்கக்கூடியவராக இருந்திருக்கிறார். அந்த மூத்த முதுபெரும் தலைவர், இந்திய அரசியலில் பங்காற்றிக்கொண்டு இருந்தவர் ஒன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை என்றாலும் கூட, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் அவரை இழந்து தவிக்கிற அத்தனை பேருக்கும் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் பஞ்சியாற்றி சிறப்பான முறையில் கூடமைகளை செய்து, இறுதியில் இயற்கையினால் கவரப்பட்டு விட்ட 9 பேர்களின் குடும்பத்திற்கு நீங்கள் அனுதாபம் தெரிவித்தீர்கள். அவையும் அனுதாபம் தெரிவித்தது. மறைந்து விட்ட அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் சார்ந்திருக்கிற பிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் எனது இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 நவம்பர் 9]

அவை முன்னவர் அவர்கள், காலம் சென்ற சரண்சிங் அவர்களின் மறைவு குறித்து இங்கே இரங்கல் தீர்மானம் ஒன்றை முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். சரண்சிங் அவர்களைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளைத் தெளிவாக அவை முன்னவர் அவர்கள் நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாய குடும்பத்திலே பிறந்து, விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைத் தெளிவாகத் தெரிந்து, முறையாகக் கற்று, அவர்களது வாழ்க்கையில் விளக்கேற்றி வைக்க வேண்டும் என்ற தூய நோக்கத்தோடு பணியாற்றியவர் காலம் சென்ற சரண்சிங் என்பதைப் பற்றி அனைவரும் அறிவார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காகவும், பிற்படுத்தப் பட்ட சமுதாயத்திற்காகவும் சரண்சிங் அவர்கள் எந்த அளவிற்குப் பாடுபட்டார்கள் என்பதையும், எந்த அளவிற்கு அந்த மக்கள் அவரைத் தங்களது இதய தெய்வமாகப் பாராட்டினார்கள் என்பதையும் நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் அது நாட்டிற்குத் தெரிந்த உண்மை.

அவை முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதைப் பேரல் எளிமையான வாழ்க்கைக்கு சொந்தக்காரராகவும், வாழ்நாள் முழுவதும் எந்மையாக இருந்து, அரசியலில் ஒரு புதுமையான மனிதராக பணியாற்றிய சரண்சிங் அவர்களின் மறைவு, தான் முடியாத மறைவு என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்திலே முதலமைச்சராகவும், சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், நாடாளுமன்றத்திலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக, பிரதம அமைச்சராக அவர்கள் பணியாற்றிய அந்த நேரத்தில் 2, 3 முறை அவரை சந்திக்கின்ற வாய்ப்பினை நான் பெற்றவன். பார்த்தால் கடுமையாகத் தெரியும், ஆனால் இளகிய உள்ளத்தோடு, மிக அழுத்தமான கருத்துக்களில் தன்னை அளாக்கிக் கொண்டு இருந்தவர் சரண்சிங் என்பதை நாட்டுமக்கள் நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள். தலைசிறந்த ராஜதந்திரியாகவும் அவர் விளங்கியிருக்கிறார்.

அது மட்டும் அல்ல, அவரோடு பேசுகின்ற போது நகைச்சுவை துதும்ப கருத்துக்களை வெளியிடுவதை நான் கேட்டு சுவைத்திருக்கிறேன். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் இரும்பு மனிதர் என்று கருதப்படுகிற இரண்டாவது வல்ஸ்பாய் பட்டேல் என்ற

1987 நவம்பர் 9] [திரு. கி. மனோகரன்]

பெயரையும் இந்த நாடு அவருக்கு வழங்கிற்று என்பதையும், அவை உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழகத்திற்கு வாருங்கள் என்று நான் அவரை அழைத்த நேரத்தில்—அப்போது அவரை அழைக்கின்ற உரிமையில் இருந்த காரணத்தாலே நான் அழைத்த நேரத்தில்—அவர் சொன்னார், “நான் வருவதிலே ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் சரளமான ஆங்கிலத்திலே என்னால் பேச வராது, தமிழிலே என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவும் இயலாது” என்று. அப்போது நான் சொன்னேன், நீங்கள் பேசுகின்ற ஆங்கிலமே போதும், நீங்கள் ஒன்றும் பேச்சுப் போட்டிக்காக தமிழகத்திற்கு வரவில்லை, உங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று தமிழக மக்கள் ஆர்வத்தோடு இருக்கிறார்கள் என்று. அந்த நேரத்தில் நான் நிச்சயமாக வருகிறேன் என்று சொன்னார். அப்போது நான், உங்களுக்குத் தெரிந்த மொழியிலேயே பேசுங்கள், அதை மொழி பெயர்த்து எங்களுடைய மாநில மக்களுக்குச் சொல்வதற்கு பெருந்தன்மை படைத்த ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவருக்குச் சொன்னேன்.

குறிப்பாக அவரிடம் நான் கண்டுகொண்ட ஒரு உண்மை, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் பாதுகாவலனாக திரு. சரண்சிங் விளங்கினார் என்பதும், அந்தக் கொள்கையில் கடைசி வரைக்கும் அழுத்தமாக இருந்தார் என்பதும், கட்சி மாறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும் என்றாலும் அந்த மாறுபாடுகளுக்காக மத்தவர்களை அவர் காயப்படுத்தியதில்லை, கடுமையாக நடத்தவில்லை என்பதுமாகும். ஒரு பெருந்தன்மையான அரசியல் வாதியாக அவர் விளங்கி நமது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார் என்ற நிலைமையை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். 85 வயது அவருக்கு என்றாலும், இன்னும் அவர் இருக்கக்கூடாதா என்று விரும்புகிற அளவிற்கு, நீண்டகாலம் வாழக்கூடாதா என்று எண்ணுகிற அளவிற்கு திரு. சரண்சிங் அவர்கள் தமது வாழ்வில் உச்சரிமானாக விளங்கினார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, அவரை இழந்து வாடுகின்ற உற்றாருக்கும், சுற்றத்தார்களுக்கும் திராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும், அதன் தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த இரங்கலை நான் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[1987 நவம்பர் 9]

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தியா வினுடைய பிரதமராகவும், உத்தரப் பிரதேசத்தின் அரசாட்சியில் பங்கு வகித்தும், பெருமை மிக்க பல காரியங்களை செய்துமுள்ள திரு. சரண்சிங் அவர்களுடைய மறைவு இந்திய நாட்டினுடைய சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கியமான இழப்பு என்பதில் சந்தேக மில்லை. திரு. சரண்சிங் அவர்கள் பிற்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தைச் சார்ந்த சாதாரண விவசாய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, தன்னுடைய சுயமுயற்சியால் அவர் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்தாரோ அது அவராகவே பாடுபட்டு தன்னை உயர்த்திக்கொண்டது என்பது அவருடைய சரித்திரத்திலிருந்து புலனாகிறது. அவர் தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர். அதனால்தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே ஆரம்ப காலத்தில் அரசாங்கத்தில் பொறுப்பு வகித்து, செயல்படக் கூடிய அந்தஸ்திற்கு அவர் உயர்ந்தார். பிற்காலத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட கருத்து வேற்றுமைகளுக்கு ஆழமான முறையில் அவர் நம்பக்கூடிய கருத்துக்களுக்கு உடன்படாதவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அதுபற்றி பொருட்படுத்தாமல், தனக்குப் பட்டது சரியென்பதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அவர் போராடினார். எந்த தயவுதாட்சண்யத்திற்கும் அநேகமாக வளைந்து கொடுக்காத, விட்டுக் கொடுக்காத ஒரு உறுதியான மனிதராக இருந்தார். அதேசமயத்தில் விவசாய மக்களுடைய சமுதாய வாழ்க்கை இந்திய நாட்டில் எந்த அளவிற்கு சீரழிவுற்றிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவருக்கு இருந்த ஆழமான கருத்துக்களை நிரூபிக்கக்கூடிய முறையில் அவர் இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சியினை நடத்தி, இந்தியப் பொருளாதாரத்தினுடைய கட்டமைப்பு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதையும், மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களாக இருக்கக்கூடிய ஒரு வர்க்கத்தினுடைய, விவசாய சமூகத் திறனுடைய முன்னேற்றம் இல்லாமல், அவர்களை ஏமாற்றக் கூடிய முறையிலே ஒரு பொருளாதார அமைப்பு இன்றைக்கு இந்தியாவில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருவதுதான் அந்த விவசாய சமுதாயத்தினுடைய பின்னடைவுக்கும், அவர்களுடைய பட்டினிக்கும், அவர்கள் துன்பப்படுவதற்கும் காரணம் என்பதையும் அவருடைய கருத்துக்குட்பட்டு ஆணித்தரமாக

1987 நவம்பர் 9]

[திரு. கு. ரமணி]

எடுத்து விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய நூலே எழுதி இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளார். அப்படி தன் கொள்கை பற்றி ஆழமாகப் பரிசீலித்து, தனக்கு பட்டது சரியென்று உறுதியாக எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு கிடைக்கிற ஆதாரங்களை எல்லாம் எடுத்து, அவற்றை நிரந்தரமாக மற்ற மக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு பிடிவாதமான, ஒரு உத்தமமான உயர்ந்த தலைவர் என்று அவரைச் சொல்வது சரியாகும்.

(முற்பகல் 10.30)

அப்படிப்பட்டவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார். இந்தியா விடுதலையாகிய நல்ல நல்ல புதல்வர்களில் பலர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரிவினை நம்மால் ஈடுகட்ட முடியாது. அந்தப் பள்ளத்தை நிரப்புவது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. ஆயினும் அவர்கள் இறுதியாகத் தோற்றுவித்த அவருடைய கட்சி, இன்றைக்கு கிரேசாய் மக்களிடத்திலே பல மாநிலங்களிலே பரவி, அந்த இயக்கம் தொடர்ந்து வளர்ந்து முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருப்பதை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். அனால் அதைப் பார்க்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இன்றைக்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலையில் அவர்கள் கீண்டகாலமாக உயிர் வாழ்ந்திருக்காலும், நெருக்கடியான ஒரு கட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட பல வளர்ச்சிப் போக்கர்கள் எற்படுவதற்கு விதவிதமாகவும், அதைப் பார்க்க முடியாத நிலையில் அவர்கள் காலமானது உண்மையிலேயே அவருடைய குடும்பத்திற்கும், அவரைப் பிரிந்து நிற்கின்ற உற்றார் உறவினர்களுக்கும் ஒரு பெரிய வேதனையான விஷயம். அகலே நமது உடைமன்னவர் அவர்கள் இந்த அவையில் மனமொழிந்திருக்கின்ற ரொங்கல் தீர்மானக்கோடு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தன்னை ஒன்றிணைத்துக் கொண்டு, அவ்வாறுடைய பிரிவுக்காக வருந்தக்கூடிய அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், உற்றார் உறவினர்களுக்கும் எங்களது அழிந்த ஒருத்தனையும், அனுநாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, அன்னாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, அமர்கிறேன்.

[1987 நவம்பர் 9]

* திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் பிரதமர் திரு. சரண்சிங் அவர்களுடைய மறைவுக்காக அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இரங்கல் தீர்மானத்தில் ஜனதா கட்சியும் தன்னை இணைத்துக்கொள்கிறது. முன்னாள் பிரதமர் சரண்சிங் அவர்கள் வாழ்க்கையில் சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். படிப்படியாக முன்னேறி, உத்தரப் பிரதேச அரசியலிலே இரண்டு முறை முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல 1977-லே ஜனதா கட்சி மத்தியிலே ஆண்டபோது, அவர் உள்துறை அமைச்சராகவும், துணைப் பிரதம அமைச்சராகவும் மிக நல்ல முறையிலே பணியாற்றியவர். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக, கிராம மக்களுக்காக எப்போதும் வாதாடியவர் அவர். அனைத்து நல்ல காரியங்களும், அனைத்து நலத் திட்டங்களும் கிராமங்களுக்குத்தான் செல்ல வேண்டும் என்று முனைப்பாக செயல்பட்டவர். அவருடைய பதவிக் காலத்திலே பல்வேறு சாதனைகளை விவசாயிகளுக்காக செய்து காட்டினார். அப்படியெல்லாம் ஆட்சியிலே நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்த சரண்சிங் அவர்கள், அரசியல் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தி பிரதமராக வந்த காரணத்தாலே, அவரால் நீண்ட நாள் அந்தப் பதவியிலே இருக்க முடியவில்லை. ஆனாலும்கூட தமிழ்நாட்டிலுடைய மாநிலக் கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே யிருந்து, திருமதி சத்தியவாணிமுத்து, திரு. பாழாபழனார் ஆகியோர்களை கேபினட் அந்தஸ்து உள்ள அமைச்சராக ஆக்கிய பெருமையும் அவருக்கு உண்டு என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லி, அவர்கள் அரசியலிலே எளிமையானவர். நல்லவர், வல்லவர், நேர்மையானவர் என்று கூறி, அவருடைய மறைவுக்கு ஜனதா கட்சி சார்பாக அஞ்சலி செலுத்துவதுடன் அவருடைய குடும்பத்திற்கும் அவரைச் சார்ந்துள்ள கட்சியினருக்கும் ஜனதா கட்சி சார்பாக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் பிரதமர் சரண்சிங் அவர்கள் மறைவுக்காக அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள இரங்கல் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வழிமொழிகிறேன். திரு. சரண்சிங் பிரதமராக சிறிது காலம் செயல்

1987 நவம்பர் 9] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

பட்டார். அவர்கள் உத்தரப் பிரதேசத்திலே பிறந்து, இந்திய விடுதலைக்கான போரில் ஒரு முன்னணி வீரராக பணியாற்றியவர். காங்கிரஸ் கட்சியோடு நண்டகாலமாக கருத்து வேறுபாடு கொண்டு, இடையிலே தனக்கே உரித்தான ஒரு கொள்கையை உருவாக்கி, அந்த மாநிலத்திலே இரண்டு முறை முதல்வராக வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்த நாடு விவசாய நாடு. விவசாயிகளைக் கொண்ட இந்த நாட்டில், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்கும், விவசாயிகளுடைய நல்வாழ்விற்கும் ஒரு திட்டமும் இல்லையே என்ற அந்தக் கருத்தைக் கொண்ட சரண்சிங் அவர்கள், அவருடைய ஆயுள் காலம் முழுவதிலும் கிராமப்புற விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத் திற்காக தன்னை அர்ப்பணித்தவர். அப்படிப்பட்ட திரு. சரண்சிங் அவர்கள் இந்தியாவில் எப்படியும் தன் காலத்திலே ஒரு மாற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்று பல்வேறு இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, 1977 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலில் இந்தியாவில் மாற்றத்தை உருவாக்கிய மாபெரும் தலைவர்களில் ஒருவராக அவர் திகழ்ந்தார். அது மட்டும் அல்ல, அந்த அமைச்சரவையிலே துணைப் பிரதமராகவும், இறுதியில் 5-வது பிரதமராகவும் அடுத்த தேர்தல் வரையிலும் அவர் செயல்பட்ட காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு நன்மைகளை அறிவித்தவர் திரு. சரண்சிங் அவர்கள். அப்படி செயல்பட்ட முதிர்ந்த அரசியல் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. சரண்சிங் அவர்களுடைய மறைவிற்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியின் சார்பாக அவருக்கு அஞ்சலியையும், அவரை விட்டு பிரிந்து இருக்கக்கூடிய உறவினர்களுக்கும், குடும்பத்தாருக்கும் அனுதாபத்தையும் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களாலே முன்மொழியப் பெற்று இருக்கக்கூடிய இந்த இரங்கல் தீர்மானத்திலே இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக என்னுடைய உணர்வுகளை நான் இணைத்துக்கொள்கிறேன். மறைந்த திரு. சரண்சிங் அவர்கள், இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய மாநிலமாகிய உத்தரப் பிரதேசத்தில் ஒரு முறைக்கு மேல் முதலமைச்சராக இருந்தும், நடுவண் அரசிலே துணைப் பிரதமராகவும், பிரதமராகவும் செயல் அற்றியவர். ஒரு குறுகிய காலத்திலே அவர்கள்

[திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

[1987 நவம்பர் 9]

செயலாற்றக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும் பல மாநிலங்களுக்கு வித்தூன்றிய ஒரு நல்ல தீர்வாகியாக அவர் பெயர் எழுத்து இருக்கிறார். எனக்கு முன்னால் பேசிய தலைவர்கள் சொல்லிக் காட்டியது போல் இந்த நாடு விவசாயத்தை நம்பிய நாடு. ஆனால் ஒரு விவசாயி இந்த நாட்டினுடைய பிரதமராக ஆனால் என்ற வரலாற்றை திரு. சரண்சிங் அவர்கள்தான் உண்டாக்கிக் காட்டினார்கள். இன்று தொழில் துறையில் நம்முடைய கவனம் எல்லாம் மேலோங்கி இருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனாலும்கூட இந்த நாட்டினுடைய உண்மையான முன்னேற்றம் அவர் கனவு கண்டது போலவும், அவர் எழுதிக் காட்டியது போலவும், அவர் பேசிக் காட்டியது போலவும் விவசாயிகளை வாழ வைக்கக்கூடிய அடிப்படையிலே காணக்கூடிய மாற்றத்தின் மூலமாகவும்தான் ஒரு நிலை பெற்ற நல்ல முன்னேற்றமாக இருக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை என்னைப் போன்றோருக்கு இருக்கிறது. அவரோடு பழக்ககூடிய வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போதும், பிறகு அவர் இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் மக்கள் அவையில் இடம் பெற்று இருந்த அந்த 5 ஆண்டு காலத்திலும் அவரைப் பார்க்கவும், அவரோடு பழகவும், உரையாடவும் நான் வாய்ப்பைப் பெற்று இருந்தேன். எல்லாவற்றையும் விட, அவர்களிடத்திலே என்னை மிகவும் கவர்ந்தது அவருடைய எளிமைதான். இலட்சோப லட்ச மக்களுடைய பேரன்பை அவர் பெற்றவர். அவருக்கு 80-வது பிறந்த நாள் கொண்டாடப் பட்டபோது டெல்லியிலே கண்ட ஒரு பெரும் கூட்டத்தை நான் மற்ற நாட்களிலே கண்டது இல்லை. பல கூட்டங்கள் இருந்தது உண்டு. ஆனால் முழுக்க முழுக்க பாமர விவசாயிகள், கிட்டத்தட்ட 15 லட்ச மக்கள் வந்து அவர் பிறந்த நாளிலே வாழ்த்துக் கூறி பங்கேற்றது ஒரு கரணத்தரிய காட்சியாக இருந்ததை நான் கண்டேன். அவரைப் பெற்றெடுத்த சமுதாயத்திற்கு, அவரைப் போல பாடுபட்டவர் இன்னொருவர் இல்லை என்ற வரலாற்றை உண்டாக்கியிருக்கிறார்.

அது மட்டும் அல்ல. இந்திய நடுவண் அரசியல் காங்கிரஸ் போன்ற ஒரு தேசிய பாரம்பரியம் இல்லாவிட்டாலும் அந்த அந்த வட்டாரத்திலே மக்களிடத்திலே பிடிப்புள்ள இயக்கங்களும் நடுவண் அரசிலே அமைச்சராக இடம் பெற்றமுடியும் என்ற ஒரு

1987 நவம்பர் 9] [திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத்]

தென்வான் வரலாற்றை, குறிப்பாக திராவிட பாரம்பரியத்தில் வறந்த ஒரு கட்சியும் நடுவண் அரசிலே தன்னுடைய கட்சி சார்பாக அமைச்சர்களை அனுப்ப முடியும் என்பதற்கு அவர் வழி கோலியிருக்கிறார் என்பதில் நாம் இன்று அவரை நனைப்பதில் நிச்சயமாக பொருள் உணம், அவருடைய மறைவுக்கு நானும் இரங்குகிறேன். அவரது மறைவால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய கழிவுரங்கலை தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. கே. முத்துவேல்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டினுடைய ஐந்தாவது பிரதமராகப் பணியாற்றிய உயர்திரு. சரண்சிங் அவர்களுடைய மறைவு குறித்து இந்த அவையினுடைய முன்னவர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் முன்மொழியப் பெற்ற இரங்கல் தீர்மானத்தின் மீது, நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக அதை வழிமொழிந்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம் என்று நனைக்கிறேன்.

திரு. சரண்சிங் அவர்கள் இந்தியாவிலேயே பெரிய மாநிலமான உத்தரப் பிரதேசத்தின் ஒரு சிறிய பிரதேசத்தில், ஒரு ஏழை விவசாயியின் மகனாகப் பிறந்தவர். அவர் படிப்படியாக உயர்ந்து, பல கல்லூரிப் பட்டங்கள் பெற்றிருந்தாலும், இந்தியத் திருநாடு விவசாயிகள் நிறைந்த நாடு என்பதால் விவசாய மக்களுக்காக அல்லும் பதலுமாக பாடுபட்ட ஒரு உத்தமத் தலைவராக விளங்கினார். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களில் மூத்த, ஒரு முதுபெரும் தலைவராக விளங்கினார்கள் திரு. சரண்சிங் அவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட திரு. சரண்சிங் அவர்கள் இந்தியாவில் இருகின்ற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக மண்டல் கமிஷனை அமைத்தவர். இந்த மண்டல் கமிஷனுடைய பரிந்துரையின்படி பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக 22 சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டுமென்ற ரிப்போர்ட்டை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த அவையின் மூலம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி, இந்த மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரையை அமல்படுத்த வேண்டுமாய் மத்திய அரசைக் கேட்க வேண்டும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை இந்த அவையின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கே. முத்துவேல்]

[1987 நவம்பர் 9]

அப்பேர்ப்பட்ட திரு. சரண்சிங் அவர்களை இழந்து துன்புறும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், அவருடைய கட்சியான லோக் தளத்திற்கும், நான் சார்ந்திருக்கின்ற அகில இந்திய ஃபார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் தெரிவித்த இரங்கல் கருத்துக்களோடு, என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும், மறைந்த முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் திரு. சரண்சிங் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றதன் மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மறைந்தவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப்பெறுகின்றன.

நாளை (10-11-1987) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை முற்பகல் 10.43 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

3. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

1. மாநில போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு சொந்தமான ஒன்பது பிரயாணிகள் பேருந்துகளுக்கு சலுகை முறையில் வரி விதிப்பது குறித்து உள் (போ. 7) துறையின் 7-1-1987 ஆம் நாளிட்ட 41 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25 (2) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].